

Waarom werd er op Allerzielen vis verkocht te Zeebrugge en te Oostende en Nieuwpoort niet

EEN ONAANNEMELIJKE WANTOESTAND

Dat de vismijn van Zeebrugge in alle opzichten een triestige zaak is, werd maandag jl. nogmaals bewezen.

Het lossen, de verkoop, de smokkel door visgroothandelaars op grote schaal gevoerd ontwrichtten niet alleen de markt, maar ontstemmen visgroothandel en reders. Daarenboven heeft men maandag een nieuwe stoot uitgemeten, gewillig geduld door het gemeentebestuur van Brugge enerzijds en anderzijds aangemoedigd door een visgroothandelaar daarin gesteund door een socialistische menner van Heist die zich meent alles te mogen veroorloven en besluiten in gemeenschap genomen te ontwrichten zoals hij het verkiest.

Het gevolg van dit onregelmatig en niet goed te keuren gedoe, is dinsdag en woensdag maar al te goed in de vismijnen vastgesteld: ontwrichting van de markt voor reders en vishandel en schadelijke prijzen tengevolge van een smokkel op grote schaal door een paar Zeebrugge-groothandelaars geleid met namen N. en D.

Inderdaad hoe wil men een regelmatige markt hebben, als op de ene verkocht wordt en op de andere niet. Hoe wil men regelmatige prijsnoteringen als men vóór de markt er duizenden kg vis en vooral tongen onttrekt om andere vishandelaars en reders een oneerlijke concurrentie aan te doen.

Sommige reders laten zich ten onrechte aan dit spelletje, dat sedert een jaar duurt, vangen.

Ze vergeten dat ze gevolgd worden en later grote moeilijkheden tegemoet gaan. Anderzijds is het onaannemelijk dat de stad Brugge op zijn markt en in zijn haven niet de minste orde heeft, niet de minste controle en zijn markt, terecht de smokkelmarkt genoemd wordt, waar geen de minste autoriteit noch gezag heerst en waar alleen en in het bijzonder de visserij overgeleverd is aan een bestuurlijke en economische anarchie zonder voorgaande, die tenslotte voor elke schadelijk is.

DE TOEPASSING VAN DE SOCIALE WETGEVING

Bij toepassing van de sociale

wetgeving hebben de visknechten, gezien Allerheiligen op een zondag viel, recht op een ander dag. Bij ontstentenis aan paritaire overeenkomst, zijn zij gerechtigd de dag volgend op een feestdag te nemen.

Bijgevolg zullen al diegenen die maandag te Zeebrugge gewerkt hebben een dubbel loon moeten ontvangen.

Dat werd niemand meegedeeld.

Waarom bestaan er dan vishandelsbonden en een rederscentrale?

Waarom werd te Oostende en Nieuwpoort, maandag niet verkocht en te Zeebrugge wel?

Waarom, als het een verplichte rustdag is werd er te Zeebrugge verkocht en werden te Oostende tienduizenden kg vreemde vis verhandeld, waardoor een ganse markt ontwricht werd en zowel de visgroothandel als de reders woensdag grote verliezen toegebracht werden?

EEN WANTOESTAND

Zoals hierboven werd geschreven, is het de plicht van reders, handelaars en werknemers, dat een wantoestand zoals deze welke zich deze week voorgedaan heeft, niet te laten herhalen.

Gezamenlijk overleg moet leiden tot een gezamenlijk akkoord.

Is dit niet mogelijk, dan moeten de Hogere Instanties beslissen.

In Duitsland, Frankrijk, Engeland en Holland, is er overal verkocht.

Door te Oostende en Nieuwpoort niet te verkopen en te Zeebrugge wel, zijn toestanden ontstaan die zeer schadelijk zijn geweest voor de Belgische zeevisserij en vishandel en kon de handel maandag praktisch geen vis uitvoeren naar Frankrijk, waar vreemden in onze plaats de markt hebben bevoorraden en er wel gewerkt werd om vreemde vis te verhandelen.

De schuld van die toestand is gelegen aan de werkgevers en werknemersorganisaties in beide kampen en getuigt van een wanordelijke toestand, welke zeer schadelijk is geweest voor de economie van het bedrijf.

Wij hopen dat het zal volstaan hierop gewezen te hebben, opdat dit zich niet meer zou herhalen.

Herrie rond een douanedokument

In de dagbladders is deze week melding gemaakt van het verzet van Frankrijk tegen een beslissing van de EEG-kommissie, waarbij de vissersvaartuigen van de Euromarklanden vanaf 1 november l.l. de mogelijkheid zouden hebben hun vangst af te leveren in om het even welke haven van de Euromarkt.

Dit bericht heeft een zekere verwarring doen ontstaan en o.m. ook de vraag doen oprijzen of vanaf deze datum gelijk welk vreemd vissersvaartuig zijn vangst mag aanvoeren onder dezelfde voorwaarden als de nationale vaartuigen dit doen.

Er dient evenwel een onderscheid gemaakt te worden.

De beschikking van de EEG-kommissie van 30 juli 1964 houdt in dat de douaneformaliteiten bij de INVOER van visserijprodukten door vaartuigen van Lid-Staten vereenvoudigd worden: een certificaat inzake goederenverkeer volgens het model D.D. 5 zal voortaan toelaten vis te lossen in een haven van een Lid-Staat, zonder dat men eerst in zijn eigen land een oorsprongdokument moet halen, om te bewijzen dat de ingevoerde vis werkelijk gevangen is door een schip van een Lid-Staat, die dus van de voordelen van het intracommunitaire stelsel kan genieten.

Hier dient men speciaal het verschil tussen AANVOER en INVOER in het oog te houden.

De regels die thans gelden bij de rechtstreekse AANVOER van vis blijven van kracht; indien nationale of plaatselijke reglementen vreemde vaartuigen verhinderen hun vangst in de vissershavens te lossen en in de vismijn te verkopen, samen met de nationale aanvoer, dan brengt het uitvaardigen van de EEG-beschikking daar momenteel nog geen wijziging aan.

De planning in de verwezenlijking van de EEG is zo gesteld dat de INVOER van visserijprodukten, die tot op heden hoofdzakelijk over de «groene grens» gebeurde, thans ook zal kunnen plaats hebben in een handelshaven, via een rechtstreekse afspraak tussen reder en importeur; het douanedokument D.D. 5 maakt dit mogelijk.

Het is deze laatste mogelijkheid die vooral in Franse rederskringen een hevige beroering heeft veroorzaakt. Vooral daar de fatidieke datum van 1 november met de haringkampagne die op hetzelfde tijdstip in het Nauw van Kales aanvangt. Men vrees dus dat Belgische, Duitse en vooral Nederlandse vaartuigen haring en makreel rechtstreeks in Boulogne en de andere havens (eventueel ook niet-visserijhavens) zullen invoeren.

Het Franse «Comité Central des Pêches» en het «Comité Interprofessionnel du Hareng» te Boulogne hebben hierin een gevaar gezien voor de pogingen tot marktordening (minimumprijzen) en tevens een bedreiging voor de structuur zelf van de markt, zoals men haar thans kent.

Aan de regering te Parijs werd door deze instanties voorgesteld het in toepassing treden van het douanedokument D.D. 5 bij de invoer voor 1 jaar uit te stellen.

De Franse regering heeft derhalve aan de EEG-kommissie gevraagd de toepassing van haar beschikking al vast tot 1 januari a.s. uit te stellen. Zij wijst er tevens op dat een dergelijke maatregel slechts past in het raam van een gemeenschappelijke visserijpolitiek, waarvan de eerste steen nog moet gelegd worden.